

Pospíšil Bratři

nejstarší a největší

závod doutníkářský

V OKRESU SALINE

My vyrábíme nejjemnější 5c. doutníky

DAILY NEWS

uznávané za nejlepší doutníky v USA

Naše chvalně známé 10c

BIJOU

jsou nepřekonatelné.

Výborné, rakouské, importované rappé.

F. J. Šprk.

Frank Rychtářk.

F. W. Beck.

WILBER BREWERY COMPANY.

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně oblíbený řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a používáno jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše řepuje se v hostincích: PAŠEK & ANDERLE, TYRZ & POSPÍŠIL & SHARY & FICTUM.

....PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCI!....

Omaha Sanitarium.

— Český —

léčební ústav a nemocnice.

Jediná česká nemocnice v Americe. Dokonale zařízený a všim potřebným zařízením opatřený léčební ústav, kde se dostane nemocným pečlivého ošetření ve všech zastaralých nemocích, jako jsou součotě a jiné plicní neduhy, revmatism, nemoci střev a žaludku, ledvin, jater, očí, uší a krku, ženských nemocí, znetvoření, zmrzačení a j.

Dokonalé elektrické a lázeňské zařízení k léčbě vodou. X paprsky. Pěkné pokojky pro nemocné. Pečlivá obsluha. Česká kuchyně. Poplatek velmi mírný. Dotazy z venkova ochotně zodpovídány.

DR. KAREL H. BREUBER, český lékař, ředitel.

Adresujte: "Omaha Sanitarium, 953 North 27th Ave., Omaha, Neb."

J. J. Langer.

kon-ul Spoj. Států v Solingen, jehož obrázek přinášíme na první stránce "Besídky", jest rodák roulnický a tudíž Podřípan. Jest synem zámožného majitele řeznického závodu a otec jeho před více lety zemřel, zanechav slušné jmění.

Ačkoliv jest Langer rodem Isralita, přece vždy byl horlivým národovcem a Čechem s velkým srdcem.

Jako mladík přijel do Sp. Států nejdříve do New Yorku, kde živil se z počátku jak se to dalo, jsa členem Sokola, zábavného a nuzné podporujícího spolku "Záboj", jehož byl též režisérem a mnoha jiných zábavných spolků. Sokolem byl vždy horlivým.

Později shledáváme se s ním jako cestujícím pro Bohemian Importing Co. v New Yorku, bytem v Milwaukee, Wis. Pamatuji se jako dnes, když sešel jsem se s ním v Omaze. Cestoval tehdy po Americe v sokolské čamaře a košili s modrým šněrováním. Kollekové jeho v hotelu koukali naň jako někdo na nová vrata, ale Langer nedbal toho. Dělal dobré obchody a konečně založil s Porgesem a Heldtem v Chicagu vlastní obchod v českém importovaném zboží ve velkém. Společnost však záhy z neznámých mně příčin se rozešla.

Langer o český den na světové výstavě v Chicagu nejlépe osvědčil své smýšlení a přátelství. Dům jeho na Paulina St. v Chicagu byl po více jak týden proměněn v dokonalá kasárna, kde se nás sešlo celý pluk ze všech končin, hlavně ale z Wilber. Leč Langer nešetřil ničím, aby hosty své uspokojil. Pohostinství nalezl u něho vždy každý, jako u pravého Čecha.

Před 6 lety přesídlil se do Wilber, cestoval pro Herman Bros., pak pro kansaskou firmu a chopil se konečně politiky. Politikáři republikánští v roce 1900 vedli Langra jak se říká na jatky, ale Langer jim pěkně utek a vysmál se jim. Tenkrát nikdo nechtěl za žádný svět kandidovat ani pro kterýkoli státní úřad, leč Langer chtěl elektorství, dostav ho, pracoval jako mravenec a byl zvolen, dostal za odměnu konsulat v Solingen, a to dříve, než se jeho "přátelé" vzpamatovali z leknutí.

My mu toto vyznamenání přejem z gruntu srdce, vědouce dobře, že až jednou Langer opět se vrátí do Spoj. Států, zůstane tak dobrým Čechem a výtečným společníkem jako vždy býval.

Ať si štváří po něm hází blátem, my těšíme se vždy z toho, zda Čech jest vyznamenán, ať už je to špatný křesťan anebo dobrý — žid!

Má cesta na měsíc a nazpět dolů.

Vypravuje baron Prášil.

Ačkoliv jsem se svou ušatností proslavil, a konfka jsem měl obratného a rychlého, padl jsem do zajetí tureckého. Byla to smutná historie ale už mne měli. Turci, jak víte, nejsou křesťané, neměli tedy se mnou citu křesťanského a prodali mne za otroka. Dali mi dosti jíst a pít, pomlouvat je tedy nechci, ačkoliv v jídle bývalo více česneku, než člověk křesťanský snese, ale na ponížnost otrockou jsem si zvyknout nemohl a práce, kterou mi uložili, nebyla též taková, abych si Turky nad míru zamiloval. Vždyť jsem musil denně vyhánět sultánovy včely na pastvu, musil jsem je pást a večer je zas domů do jejich útů vhnouti!

Jednou večer zpozoroval jsem, že mi jedna včela chybl. Za chvíli jsem ji spatřil. Vrhli se na ni totiž dva medvědi a rvali se o ni, vlastně o její med. Neměl jsem tedy při sobě žádné zbraně mimo stříbrné sekyrky, která byla odznakem zahradníků a polních dělníků sultánových. Abych včeličku vysvobodil, vyhodím svou sekyrku na medvědy, ale ta letěla výš a výš, až k mě sfoi, kde byla právě poslední čtvrť, a tam zachytila.

Jak ji nyní dolů dostat? Přemýšlel jsem, jak bych se nahoru do měsíce vyškřábal, Bylať stříbrná, stála za to. I napadlo mi, že turecký hrách roste velmi rychle a vysoko. Zasadil jsem takový hrách do země, a sotva jsem se obrátil, zrno klířilo a hrách hnul se tak rychle do výše, že se na jednom konci měsíce ovil.

Vyškřábal jsem se po jednom hráčku nahoru a za několik hodin stojím už na měsíci. Byl to však kus mrzuté práce, bledati mou stříbrnou sekyrku na měsíci, kde se vše jen lesklo. Dlouho jsem pátral, až konečně jsem sekerku nalezl. Ale běda! Nesmírným vedrem slunečním větve hrachová uschla a já nemohl dolů.

Na štěstí padla sekera na hromadu pleva řezanky. Já upletl si tedy z řezanky provaz velice dlouhý přivázal jej k oběma rohům měsíce a pustil jsem se po něm dolů, levou rukou pevně se na provazu drže, v pravici sekeru maje.

Spouštěje se dolů, uřízí jsem vždy zbytečnou svrchní část provazu a hned zas dole navázal. Tak klecal jsem od měsíce vždy hlouběji k semí. Když už jsem byl jen několik